

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

nr. 248.672 van 20 oktober 2020

in de zaak A. 232.027/X-17.819

In zake : de VZW FAMILY SOCCER
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Jacquelin d'Oultremont en Emmanuel Antoine
 kantoor houdend te 1170 Brussel
 Vorstlaan 100
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEMEENTE BEERSEL, vertegenwoordigd door :
1. het college van burgemeester en schepenen
2. de burgemeester
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk De Greef
kantoor houdend te 1700 Dilbeek
Eikelenberg 20
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 16 oktober 2020, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het besluit van de burgemeester van de gemeente Beersel van 13 oktober 2020 tot sluiting van de volledige inrichting van Family Soccer, Begijnbosstraat 7 te 1653 Dworp, van 13 oktober 2020 tot en met 11 november 2020.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 oktober 2020, om 11 uur.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Yves Van Wallendael en Gilles De Harenne die verschijnen voor de verzoekende partij, en advocaat Dirk De Greef, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster, die zegt “integratie door sport” na te streven en tot doel heeft zaalvoetbalactiviteiten, cursussen, competities, opleidingen en trainingen te organiseren, baat sinds 13 september 2020 een sportcomplex met bar uit te Dworp, Begijnbosstraat 7.

Op 10 oktober 2020 stelt de lokale politie er overtredingen vast tegen de maatregelen opgelegd door het ministerieel besluit van 30 juni 2020 ‘houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken’. Met een bestuurlijk verslag van 12 oktober 2020 wordt de burgemeester van de gemeente Beersel hiervan in kennis gesteld.

De burgemeester besluit op 13 oktober 2020 de “volledige inrichting” te sluiten tot en met 11 november 2020. Overwogen wordt dat, wanneer een uitbater de maatregelen uit het ministerieel besluit niet naleeft en enige verdere vertraging van een sluiting de verspreiding van het coronavirus tot

gevolg kan hebben, artikel 134^{ter} van de nieuwe gemeentewet van toepassing is en de burgemeester dus een bestuurlijke sluiting kan bevelen in het belang van de openbare gezondheid.

Het besluit wordt op 14 oktober 2020 bekrachtigd door het college van burgemeester en schepenen.

IV. Ontvankelijkheid

Exceptie

4. Volgens de verwerende partij is verzoekster zonder belang bij haar vordering omdat een schorsing haar geen voordeel kan opleveren. Immers moet, vanwege het nieuwe ministerieel besluit van 18 oktober 2020 ‘houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID19 te beperken’, de kantine sowieso gesloten blijven en mogen de sportzalen niet worden verhuurd voor niet-georganiseerde sportbeoefening binnenshuis.

Beoordeling

5. Verzoekster antwoordt dat zij ook na het ministerieel besluit van 18 oktober 2020 ‘houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID19 te beperken’ nog altijd *indoortrainingen* en -opleidingen voor +12-jarigen mag organiseren op voorwaarde dat daarbij de afstandsregel van 1,5 meter in acht wordt genomen.

Dat wordt door de verwerende partij niet ontkracht.

De omstandigheid dat voetbal een contactsport is, belet niet dat de baloefeningen en conditietraining waarnaar verzoekster concreet verwijst, contactloos doorgang kunnen vinden.

Ook die activiteiten worden echter onmogelijk gemaakt door de bestreden beslissing, die voor de “volledige inrichting” geldt.

6. Een schorsing kan verzoekster in beginsel dus wel voordeel bijbrengen.

De exceptie wordt verworpen.

V.Schorsingsvoorwaarden

7. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

VI. Voorwaarde van een ernstig middel

Standpunt van de partijen

8. Verzoekster leidt een eerste middel af uit het “[g]ebrek van voorafgaand verhoor van verzoekende partij”. Toegelicht wordt dat de voorwaarden van artikel 134^{ter} niet zijn nageleefd “aangezien geen van haar leden vóór de kennisgeving van het besluit gehoord werd, terwijl dit artikel de burgemeester slechts toestaat een activiteit op te schorten nadat hij de middelen van de overtreder heeft gehoord”.

9. In de nota repliceert de verwerende partij dat de uitbater bij de interventie op 10 oktober 2020 door de politie is aangesproken geworden. Ook heeft “blijkbaar” de politie zich op 13 oktober 2020 ter plaatse aangeboden en meerdere pogingen ondernomen om een afspraak te maken met een

verantwoordelijke. Alles wijst er evenwel op dat verzoekster bewust haar onbereikbaarheid heeft georganiseerd.

Bovendien, aldus de verwerende partij, kan van de hoorplicht worden afgeweken als de beslissing dringend is. Aangezien de horeca reeds in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest was dichtgegaan, was de kans zeer reëel dat heel wat inwoners van dit gewest naar de sportaccommodaties met kantines van de randgemeenten zouden komen.

Beoordeling

10. Artikel 134^{ter}, eerste lid, van de nieuwe gemeentewet luidt:

“Behoudens wanneer de bevoegdheid om in geval van hoogdringendheid een voorlopige sluiting van een instelling of de tijdelijke schorsing van een vergunning uit te spreken door een bijzondere regelgeving is toevertrouwd aan een andere overheid, kan de burgemeester, wanneer elke verdere vertraging een ernstig nadeel zou kunnen berokkenen, die maatregelen nemen wanneer de voorwaarden van de uitbating van de instelling of van de vergunning niet worden nageleefd en nadat de overtreder de mogelijk werd geboden zijn verweermiddelen naar voren te brengen.”

Een voorlopige sluiting als bedoeld in de geciteerde bepaling lijkt bijgevolg alleen wettig te kunnen worden opgelegd als de overtreder voordien de mogelijkheid kreeg “zijn verweermiddelen naar voren te brengen”.

11. Het blijkt niet dat verzoekster die mogelijkheid heeft gekregen.

Inderdaad is verzoekster op 10 oktober 2020 door de politie aangesproken. Uiteraard kon haar daarbij niet om haar zienswijze worden gevraagd met betrekking tot het bestuurlijk verslag van de politie van 12 oktober 2020 en van het daarop gebaseerde voornemen van de burgemeester tot sluiting van haar inrichting. In de plaats kreeg zij, blijkens de bestreden beslissing zelf, “het bevel tot het nemen van bijsturende maatregelen” – aan welk bevel verzoekster zegt daags nadien onmiddellijk gevolg te hebben gegeven.

Evenmin heeft de politie getracht verzoekster op 13 oktober 2020 te contacteren met het oog op een nuttig verhoor. De pogingen “om een afspraak te maken” hielden exclusief verband met de betekening van de bestreden beslissing. Bovendien werd reeds bij het eerste contact “‘een’ verantwoordelijke” aangetroffen.

12. Indien, ten slotte, de burgemeester meende in een dergelijk geval van hoogdringendheid te verkeren dat hij zich niet gebonden behoefde te achten door het vereiste van artikel 134^{ter} van de nieuwe gemeentewet om verzoekster in de gelegenheid te stellen voorafgaandelijk haar verweermiddelen naar voren te brengen, dan diende hij dit, en de redenen ervoor, op het eerste gezicht formeel in de motieven van zijn besluit tot uitdrukking te brengen.

In het bestreden besluit wordt echter geen enkele aandacht besteed aan het vereiste om verzoekster voorafgaand de gelegenheid te geven haar verweer te doen kennen. De burgemeester lijkt aan het vereiste zonder meer voorbijgegaan te zijn.

13. Het eerste middel is ernstig.

VII. Voorwaarde van een uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

14. Verzoekster argumenteert dat een gewone vordering tot schorsing niet het einde van de vzw zou kunnen voorkomen. Zij is nog maar sinds 7 september 2020 opgericht en haar financiële situatie is zeer precair. Er is een investering gedaan van 20.006,10 euro en de maandelijkse vaste kosten bedragen 20.136,67 (lees: 20.316,67) euro, waaronder de huurprijs van 10.000 euro per maand. Verzoekster, voor wie de organisatie van sportactiviteiten de enige bron van inkomsten is, lijdt door de sluiting een zodanig verlies dat zij geen andere keuze zal hebben dan het faillissement aan te vragen.

15. In de nota werpt de verwerende partij tegen dat een financiële schade in beginsel steeds herstelbaar is, dat verzoekster een vzw is en dus in beginsel geen winst nastreeft, dat zij bij een sluiting enkel vaste kosten heeft, dat de nodige boekhoudkundige stavingsstukken ontbreken, en dat de federale en de regionale overheid in steunmaatregelen voorzien om de vaste kosten te dekken.

Beoordeling

16. De argumentatie van verzoekster is geloofwaardig en overtuigend. Mede gelet op haar stuk 5, doet zij er voldoende van blijken in een bijzondere situatie te verkeren waarin de financiële schade die zij door de bestreden beslissing lijdt, niet herstelbaar dreigt te zijn.

Voorts doet verzoekster plausibel gelden dat zij, gelet op het Wetboek van vennootschappen en verenigingen, weliswaar geen winst mag uitkeren, maar wel onbeperkt economische activiteiten mag uitoefenen, en dat het uitgesloten moet worden geacht dat zij voor compensatiesteun in aanmerking komt als haar inrichting op grond van het bestreden besluit gesloten dient te blijven.

17. Aangenomen wordt dat de zaak voor verzoekster zodanig spoedeisend is dat zij niet alleen niet de behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring kan afwachten, maar dat zelfs een schorsing volgens de gewone procedure te laat dreigt te komen om haar te behoeden voor een groot en ernstig nadeel.

Ook de tweede en laatste voorwaarde voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is vervuld.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van de burgemeester van de

gemeente Beersel van 13 oktober 2020, op 14 oktober 2020 bekrachtigd door het college van burgemeester en schepenen, tot sluiting van de volledige inrichting van Family Soccer, Begijnbosstraat 7 te 1653 Dworp, van 13 oktober 2020 tot en met 11 november 2020.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig oktober tweeduizend twintig, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust